

че se descompunea una pe alta. Această observație a slujit lui Wenzel de punct de plecare în ceea ce privește sănătatea compozitiei chimice.

Într-o carte ce a apărut el în anul 1777, intitulată: *Teoria afinităților*, Wenzel a hotărât capacitatea de sărăcie relativă a bazelor și a acidilor, și a dat explicație exactă despre proprietatea neutralității în ceea ce privește descompunerea și reacțiile.

Leacea ce poartă numele acestui savant chimist se intemeiază asupra observațiilor sărăciei:

Spre a sărăci prin deosebite base o cantitate constantă de acid sulfic înălțată prin 500, și spre a se forma astfel sărăcia relativă către reacțivii coloranți, se vede că trebuie să se întregesc niște cantități de bază arătăți prin numerele sărăciei:

350 de calce;
258 — magnesie;
387 — sodă;
589 — potassă;
958 — barită;
1394 — oxid de plumbă, etc.

Deshide arătătoare, determinând proporțiile diferențiale ale acidilor care pot sărăci cantitatea de calce, arătător în tabloul de mai sus, adică 350, se află:

675 de acid azotică;
400 — acid sulfosă;
500 — acid sulfică;
900 — acid hidrosulfică;
275 — acid carbonică;
943 — acid clorică;
1143 — acid perclorică, etc.

Experiența probă încă că cantitatea de acid din tabloul arătător poate neutraliza exact proporțiile de bază arătătoare în tabloul intiu.

Aceasta este observația primită de către Wenzel și demonstrează că neutralizarea doar grădini este egală cu aceea de bază prin două aciduri diferențiale ale căror acizi diferen-